

**BESTEMMINGSPLAN
BUITENGEBIED 2009, HERZIENING
BORNERBROEKSEWEG 18B**

BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED 2009, HERZIENING BORNERBROEKSEWEG 18B

GEMEENTE WIERDEN
IDN: NL.IMRO.0189.BP2015000013-VA01
Datum: Mei 2016
Status: Vastgesteld

Twentepoort Oost 16a
7609 RG ALMELO

t. 0546-45 44 66
e. info@bjz.nu
i. www.bjz.nu

TOELICHTING

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	DE BIJ HET PLAN BEHORENDE STUKKEN	5
1.3	LIGGING VAN HET PLANGEBIED	5
1.4	HUIDIG PLANOLOGISCH REGIEM	6
1.5	LEESWIJZER	7
HOOFDSTUK 2	DE HUIDIGE EN GEWENSTE SITUATIE	9
2.1	HUIDIGE SITUATIE	9
2.2	GEWENSTE SITUATIE	11
HOOFDSTUK 3	BELEIDSKADER	16
3.1	RIJKSBELEID	16
3.2	PROVINCIAAL BELEID	17
3.3	GEMEENTELIJK BELEID	23
HOOFDSTUK 4	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	27
4.1	GELUID	27
4.2	BODEMKWALITEIT	27
4.3	LUCHTKWALITEIT	28
4.4	EXTERNE VEILIGHEID	29
4.5	MILIEUZONERING	30
4.6	GEUR	32
4.7	ECOLOGIE	33
4.8	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE	35
4.9	BESLUIT MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	36
HOOFDSTUK 5	WATERASPECTEN	39
5.1	VIGEREND BELEID	39
HOOFDSTUK 6	JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING	42
6.1	INLEIDING	42
6.2	OPZET VAN DE REGELS	42
6.3	VERANTWOORDING VAN DE REGELS	44
HOOFDSTUK 7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	45
HOOFDSTUK 8	VOOROVERLEG EN INSPRAAK	46
8.1	VOOROVERLEG	46
8.2	INSPRAAK	46
8.3	ZIENSWIJZEN	46
BIJLAGE BIJ DE TOELICHTING		47
BIJLAGE 1	UITGANGSPUNTENNOTITIE WATERSCHAP VECHTSTROMEN	47

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Op het perceel Bornerbroekseweg 18b te Enter, in het buitengebied van de gemeente Wierden, exploiteert initiatiefnemer een agrarisch bedrijf. Het betreft hier een pluimveebedrijf in de vorm van het houden van vleeskuikenouderdieren en daarnaast worden in ondergeschikte mate ook rundvee, schapen en paarden gehouden.

Initiatiefnemer is voornemens om de agrarische bedrijfsactiviteiten uit te breiden. Daarvoor beschikt men over de benodigde vergunningen om aan de noordzijde van het bedrijf twee nieuwe pluimveestallen te bouwen. Door de Landinrichting Enter is de initiatiefnemer in bezit gekomen van de gronden ten zuiden van het bedrijfsperceel. Uitbreiding aan de zuidzijde is gunstiger dan de voorgenomen locatie voor de uitbreiding aan de noordzijde, omdat hierdoor het pluimveegedeelte en het rundveegedeelte gescheiden kunnen worden. Vanuit veterinaire en bedrijfstechnische oogpunten wordt de bedrijfsvoering hierdoor verbeterd. De initiatiefnemer heeft gekozen de uitbreiding aan de noordzijde te laten vervallen en kiest voor uitbreiding aan de zuidzijde van het bestaande bedrijfsperceel.

Op basis van het geldend bestemmingsplan “Buitengebied 2009” zijn de agrarische bedrijfsgebouwen uitsluitend toegestaan binnen de bestemming ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’. De betreffende gronden waar de nieuwe stallen zijn voorzien hebben de bestemming ‘Agrarisch’. Het realiseren van een agrarisch bedrijfsgebouw ter plaatse is niet toegestaan. Om de voorgenomen ontwikkeling mogelijk te maken is het van belang dat het bedrijfsperceel van het agrarisch bedrijf in zuidelijke richting wordt verschoven, waarbij per saldo het totaal oppervlakte van het agrarisch bedrijfsperceel (3,3 hectare) ongewijzigd blijft. Hiermee komen de nieuwe stallen binnen de agrarische bedrijfsbestemming te vallen en kan de voorgenomen ontwikkeling worden gerealiseerd.

Voorliggend bestemmingsplan voorziet in de gewenste juridisch-planologische kaders voor de verschuiving van het bestemmingsvlak ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’ aan de Bornerbroekseweg 18b. In deze toelichting zal worden aangetoond dat het voornemen in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

1.2 De bij het plan behorende stukken

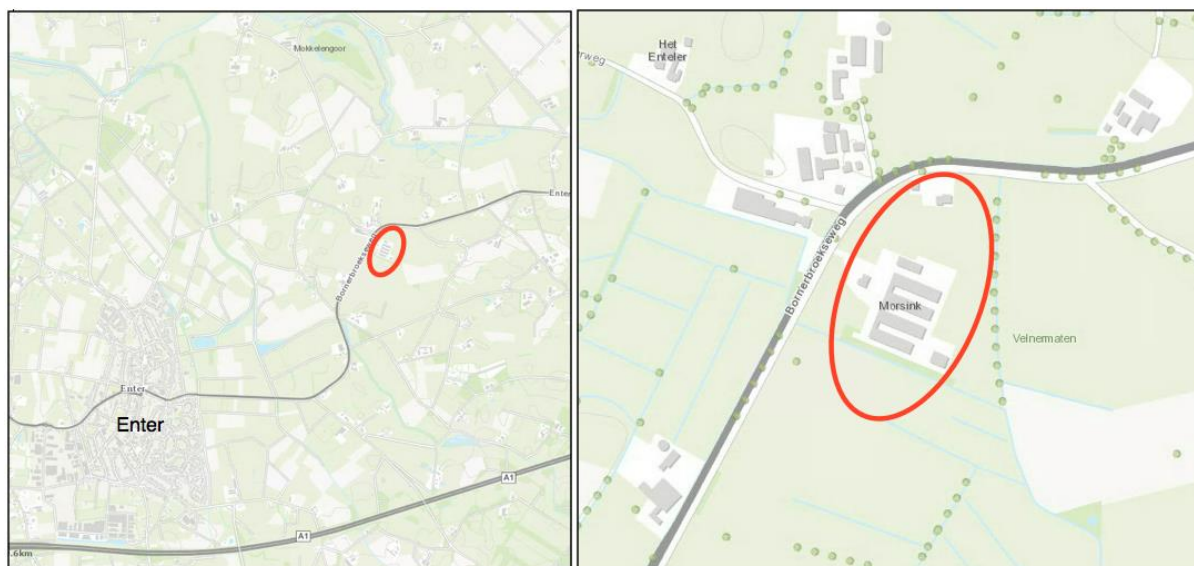
Het bestemmingsplan “Buitengebied 2009, herziening Bornerbroekseweg 18b” bestaat uit de volgende stukken:

- verbeelding (tek.nr: NL.IMRO.0189.BP2015000013-VA01) en een renvooi;
- regels (met bijbehorende bijlagen).

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de gronden aangegeven. In de regels zijn bepalingen opgenomen om de uitgangspunten van het plan zeker te stellen. Het plan gaat vergezeld van een toelichting. De toelichting geeft een duidelijk beeld van het bestemmingsplan en van de daaraan ten grondslag liggende gedachten maar maakt geen deel uit van het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan.

1.3 Ligging van het plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Bornerbroekseweg 18b en 20 te Enter, in het buitengebied van de gemeente Wierden. In figuur 1.1 is de ligging van het plangebied weergegeven ten opzichte van Enter en de directe omgeving. Voor de begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding.

Figuur 1.1 Ligging van het plangebied ten opzichte van de kern Enter en de directe omgeving (Bron: ArcGIS)

1.4 Huidig planologisch regiem

1.4.1 Algemeen

Het plangebied is gelegen binnen de bestemmingsplannen “Buitengebied 2009”, “Buitengebied 2009, herziening waterwinning Wierden”, “Buitengebied 2009, herziening 2012 (veegplan)” en “Paraplubestemmingsplan bouw van gebouwtjes voor algemeen belang”.

Het bestemmingsplan “Buitengebied 2009” is vastgesteld door de gemeenteraad van Wierden op 12 januari 2010. In dit bestemmingsplan heeft het plangebied de bestemmingen ‘Agrarisch’ en ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’ (gedeeltelijk met de functieaanduiding ‘intensieve veehouderij’). Tevens is de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’ van toepassing.

Daarnaast zijn de regels van de bestemmingsplannen “Buitengebied 2009, herziening waterwinning Wierden”, “Buitengebied 2009, herziening 2012 (veegplan)” en “Paraplubestemmingsplan bouw van gebouwtjes voor algemeen belang” van toepassing. Omdat deze bestemmingsplannen geen relevantie hebben voor het plangebied, worden deze bestemmingsplannen buiten beschouwing gelaten. Opgemerkt wordt dat de wijzigingen die zijn doorgevoerd met het ‘veegplan’ wel zijn overgenomen in deze bestemmingsplanherziening.

In figuur 1.2 is een uitsnede weergegeven van de vigerende bestemmingsplannen. Daarnaast is een indicatieve begrenzing van het plangebied weergegeven, voor de exacte weergave van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding.

Figuur 1.2 Uitsnede vigerende bestemmingsplannen en begrenzing voorliggend plan (Bron: gemeente Wierden)

1.4.2 Beschrijving bestemmingen

Op basis van het geldende bestemmingsplan is het bestaande agrarisch bedrijfsperceel bestemd tot ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’. Gronden met deze bestemming zijn hoofdzakelijk bestemd voor de uitoefening van het agrarische bedrijf met daarbijbehorende gebouwen (niet zijnde rijhallen), bouwwerken, geen gebouw zijnde, tuinen, erven en agrarische gronden. Op basis van de aanwezige aanduiding ‘intensieve veehouderij’ is het exploiteren van een intensieve veehouderij toegestaan.

De beoogde gronden ter plaatse van de nieuwe stallen hebben de bestemming ‘Agrarisch’. Deze gronden zijn onder meer bedoeld voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf niet zijnde opslag van veevoer en agrarische producten, het hobbymatig houden van vee, kwekerijen, voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding, waaronder begrepen voorzieningen ten behoeve van het vasthouden, bergen, aan- en afvoeren van water, voorzieningen ten behoeve van extensief recreatief medegebruik, zoals onverharde en (half)verharde wandel-, fiets- en ruiterspaden.

Daarnaast kent het plangebied de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’. In het verwevingsgebied worden veel functies naast elkaar en in combinatie met elkaar mogelijk gemaakt en gehandhaafd.

1.4.3 Strijdigheid

Op basis van het geldend bestemmingsplan is het bouwen van bedrijfsgebouwen niet toegestaan binnen de bestemming ‘Agrarisch’. Voorliggende bestemmingsplanherziening voorziet in een verschuiving van het huidige bestemmingsvlak ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’ en schept daarmee het gewenste juridisch-planologisch kader voor de bouw van de nieuwe pluimveestallen.

1.5 Leeswijzer

De toelichting van het bestemmingsplan “Buitengebied 2009, herziening Bornerbroekseweg 18b” is na dit inleidende hoofdstuk als volgt opgebouwd.

- Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de huidige en gewenste situatie;
- In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op het beleidskader. Hierin wordt het beleid van het Rijk, de provincie Overijssel en de gemeente Wierden beschreven, voor zover relevant;
- In hoofdstuk 4 passeren alle relevante milieu- en omgevingsthema’s de revue;

- Hoofdstuk 5 gaat in op de wateraspecten;
- In de hoofdstukken 6 en 7 wordt respectievelijk ingegaan op de juridische aspecten/planverantwoording en de economische uitvoerbaarheid;
- Hoofdstuk 8 gaat in op het vooroverleg en de inspraak.

HOOFDSTUK 2 DE HUIDIGE EN GEWENSTE SITUATIE

2.1 Huidige situatie

2.1.1 Landschapskarakteristiek

Een groot deel van de gemeente Wierden is van oudsher kleinschalig van karakter. Het vormt daardoor een aantrekkelijk en afwisselend gebied. Dit karakter wordt sterk bepaald door onder andere het reliëf van het beekdal van de Regge en de dekzandkoppen, de hogere ruggen bij Enter en Hoge Hexel, de laagtes ertussen en de hoogveencomplexen. De aanwezigheid van de Sallandse Heuvelrug aan de westkant en de stuwwal van Oldenzaal aan de oostkant hebben een grote rol gespeeld in het ontstaan van dit kleinschalige landschap. Door het specifieke landbouwkundige gebruik heeft ook de mens bijgedragen aan de vorming van het landschap.

In de 20^e eeuw is het landschap meer onder druk komen te staan door modernisering van de landbouw, stads- en dorpsuitbreidingen en de aanleg van onder andere infrastructuur. Dit heeft op verschillende plekken geleid tot vermindering van de kwaliteit en diversiteit van het landschap. Op de onderstaande historische kaarten is te zien dat de infrastructuur in de omgeving van het plangebied in grote mate hetzelfde gebleven is. Op de topografische kaart uit 1900 is er in het noordelijke gedeelte van het plangebied al erfbebouwing weergegeven.

Figuur 2.1 Historische topografische kaarten uit 1900 en 1950 (bron: Provincie Overijssel)

2.2.2 Het plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Bornerbroekseweg 18b in het buitengebied van de gemeente Wierden. De directe omgeving van het plangebied bestaat voornamelijk uit agrarische gronden met verspreid liggende agrarische bedrijven, een aantal woonpercelen en enkele bospercelen. Het plangebied wordt aan de noordzijde begrensd door de Bornerbroekseweg en aan de overige zijden door agrarische gronden.

In het plangebied is een pluimveebedrijf gevestigd en de bebouwing op het erf bestaat uit twee woningen (Bornerbroekseweg 18b en 20) en stallen ten behoeve van het bedrijf. De gronden rondom de woningen zijn ingericht als erf en tuin. Ten behoeve van het pluimveebedrijf zijn er op het perceel vier stallen gesitueerd voor vleeskuikenouderdieren. Daarnaast is er op het perceel een stal aanwezig voor jongvee en koeien, een stal voor schapen en werktuigenberging en een stal voor paarden en jongvee. Figuur 2.2 geeft een luchtfoto van de huidige situatie van het plangebied weer met de aanwezige bebouwing. Figuur 2.3 geeft enkele aanzichten van het erf weer op de locaties van de bedrijfswoningen.

Figuur 2.2 Huidige situatie plangebied en aanwezige bebouwing (bron: Provincie Overijssel)

Figuur 2.3 Aanzicht vanaf de Bornerbroekseweg ter hoogte van nummer 18b (boven) en 20 (onder) (bron: Google Street View)

Het pluimveebedrijf beschikt over de nodige vergunningen om twee nieuwe pluimveestallen te realiseren aan de noordzijde van het bedrijf. Zie figuur 2.4 voor een weergave van de situering van de vergunde stallen.

Figuur 2.4 Situering vergunde pluimveestallen (bron: VanWestreenen)

2.2 Gewenste situatie

2.2.1 Gewenste ontwikkeling

Zoals aangegeven beschikt de initiatiefnemer over de benodigde vergunningen om aan de noordzijde van het bedrijf twee nieuwe pluimveestallen te bouwen. Door de Landinrichting Enter is het pluimveebedrijf in bezit gekomen van de gronden ten zuiden van het bedrijfsperceel. Uitbreiding aan de zuidzijde is in vele opzichten gunstiger dan de voorgenomen locatie voor de uitbreiding aan de noordzijde.

De reden om de nieuwe stallen aan de zuidzijde te bouwen is dat op deze manier het rundveegedeelte en het pluimveegedeelte gescheiden blijft. Dit is zowel wenselijk voor de bedrijfsvoering als de continuïteit daarvan. De voorgenomen locatie van de nieuwe pluimveestallen aan de noordzijde hebben tot gevolg dat de bestaande rundveestal ingesloten wordt door de pluimveestallen.

Met de beoogde situering van de nieuwe pluimveestallen ten zuiden van het perceel zijn de pluimveestallen naast elkaar gesitueerd en wordt de mogelijkheid open gehouden voor eventuele uitbreiding van het rundveegedeelte ten noorden van het perceel. Daarbij is een wijziging ten opzichte van de vergunde situatie wenselijk om in plaats van twee brede stallen, drie smallere stallen te realiseren. Hierdoor wordt een gunstigere situatie gerealiseerd vanuit het oogpunt van productie en arbeid doordat de kans op 'grondeieren' hierdoor afneemt.

In figuur 2.5 is indicatief de situering van de beoogde pluimveestallen weergegeven.

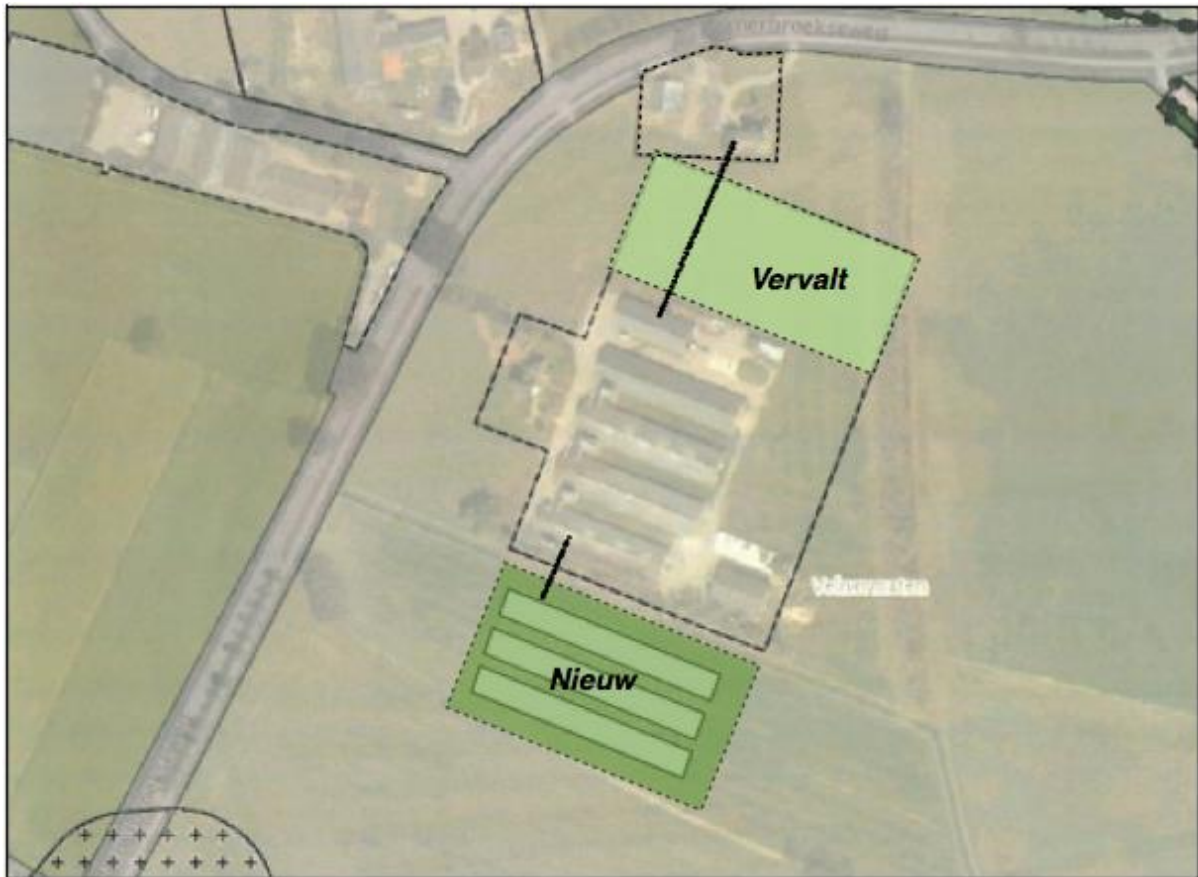
Figuur 2.5 Gewenste situatie met indicatieve weergave van de nieuwe pluimveestallen (bron: VanWestreenen)

2.2.1.1 Aanpassing bestemmingsvlak 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf'

Om de gewenste situering van de nieuwe pluimveestallen mogelijk te maken dient het bestaande bestemmingsvlak 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf' aangepast te worden. De totale oppervlakte van het bedrijfsperceel mag niet toenemen en daarom wordt het oppervlak dat aan de noordzijde van het bedrijfsperceel wordt verwijderd aan de zuidzijde aan het bedrijfsperceel toegevoegd. Het bestemmingsvlak 'A-AB' heeft zowel in de huidige als nieuwe situatie een oppervlak van 3,3 ha.

Tussen het bestaande erf en de gewenste locatie voor de nieuwe stallen is een waterloop gelegen. Deze is in eigendom van waterschap Vechtstromen en gaat geen deel uitmaken van het bedrijfsperceel. In de nieuwe situatie bestaat het bedrijfsperceel uit drie delen, die bestemmingsplantechnisch met elkaar verbonden worden door het figuur 'relatie', waardoor er feitelijk sprake is van één bedrijfsperceel.

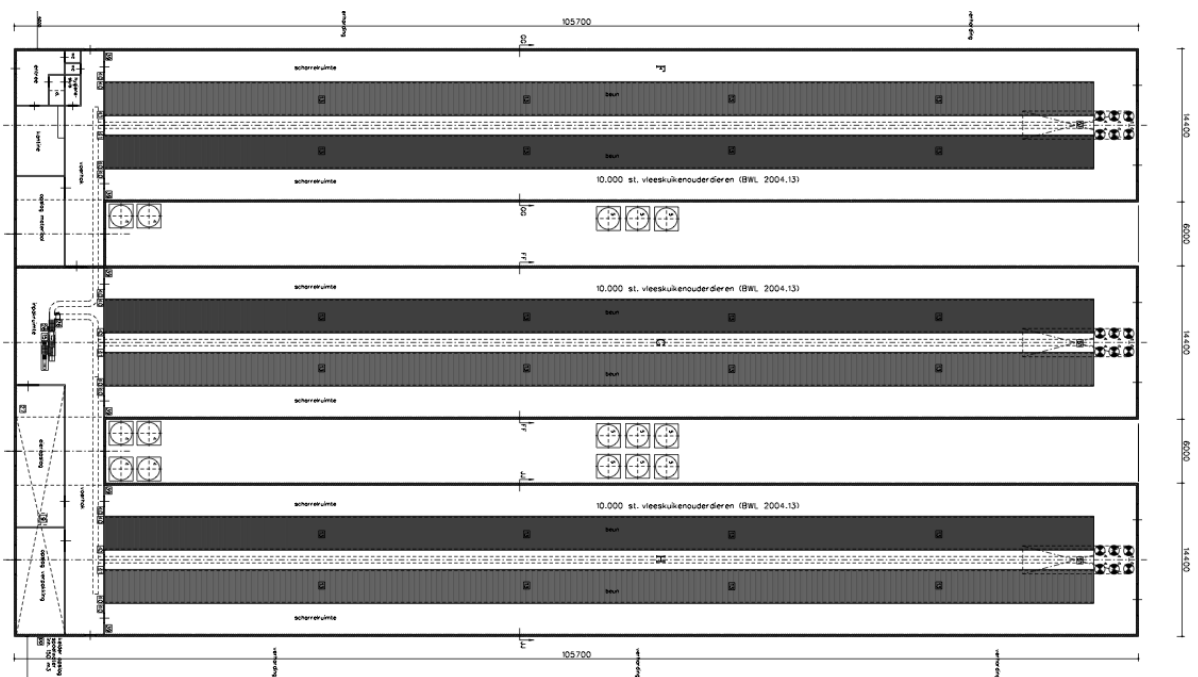
In figuur 2.6 is de aanpassing van het bestemmingsvlak 'A-AB' weergegeven.

Figuur 2.6 Indicatieve weergave verschuiving bestemmingsvlak 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf'

2.2.1.2 Nieuwe bebouwing

De nieuwe bebouwing bestaat uit drie pluimveestallen, ieder voor 10.000 stuks vleeskuikenouderdieren met een oppervlakte van circa 1.522 m². In figuur 2.7 zijn de plattegronden van de stallen weergegeven.

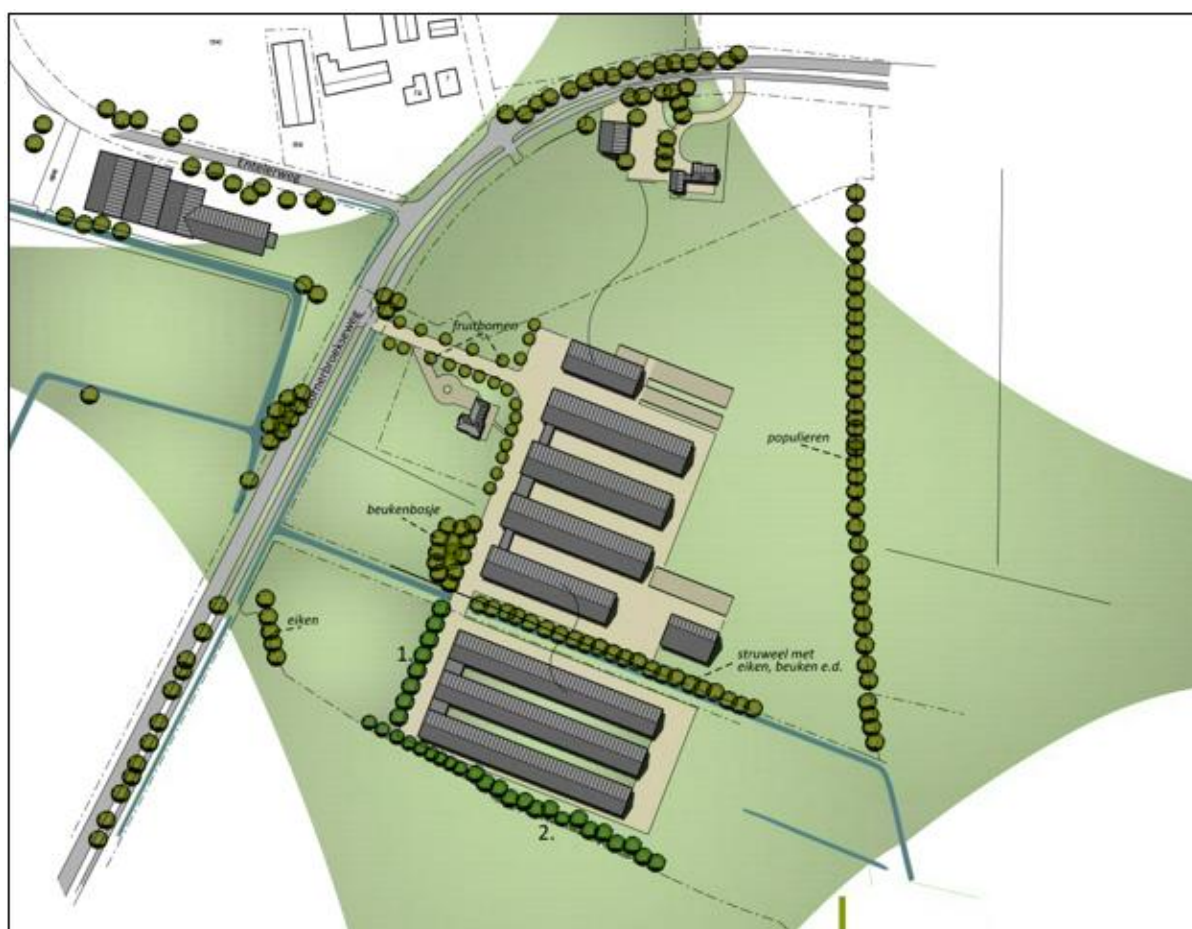
Figuur 2.7 Plattegronden gewenste pluimveestallen (bron: VanWestreenen)

2.2.2 Landschappelijke inpassing

De ontwikkeling bestaat uit het verschuiven van het bestemmingsvlak 'A-AB' ten behoeve van de bouw van drie pluimveestallen ten zuiden van de bestaande bebouwing. Opgemerkt wordt dat er geen sprake is van extra bebouwingsmogelijkheden.

Zoals op de luchtfoto is te zien is het erf in de huidige situatie reeds landschappelijk ingepast. In het kader van de voorgenomen ontwikkeling worden hier zo min mogelijk wijzigingen in aangebracht. Om te voorzien in de landschappelijke inpassing van het erf na de bouw van de nieuwe stallen is een inrichtingsschets opgesteld zoals opgenomen in figuur 2.8. Ten westen van de nieuw te bouwen stallen wordt een bomenrij aangeplant van rode beuk. Ten zuiden van de nieuw te bouwen stallen wordt voorzien in aanplant van struweel van circa zes meter breed (aan de westzijde circa vier meter breed i.v.m. de ruimte tussen de stal en erfgras). Door deze aanplant worden de nieuw te bouwen stallen op landschappelijke wijze aan het zicht onttrokken en aangesloten bij de huidige uitstraling van het erf.

Opgemerkt wordt dat in de regels van dit bestemmingsplan een voorwaardelijke verplichting is opgenomen. Hiermee wordt verzekerd dat uitvoering wordt gegeven aan de inrichtingsschets en dit vervolgens in stand wordt gehouden. Voor de volledige inrichtingsschets wordt verwezen naar bijlage 2 van de regels.

Figuur 2.8 Inrichtingsschets landschappelijk inpassing toekomstige situatie plangebied (bron: VanWestreenen)

2.2.3 Verkeer en parkeren

Bij het opstellen van bestemmingsplannen moet rekening worden gehouden met de parkeerbehoefte en de verkeersgeneratie die ontstaat door een nieuwe ontwikkeling. Dit plan voorziet in een verschuiving van het bedrijfsperceel in zuidelijke richting ten behoeve van de uitbreiding van het agrarisch bedrijf. De planologische ontwikkeling betreft de verschuiving van het bestemmingsvlak 'A-AB', waarbij dezelfde uitbreidingsmogelijkheden behouden blijven. Het aantal verkeersbewegingen zal niet onevenredig toenemen en levert geen onevenredige verkeersdruk op. Bij de nieuwbouw en de inrichting van het erf wordt in

voldoende mate rekening gehouden met rijroutes en ruimte om te manoeuvreren. De bestaande in- en uitrit aan de Bornerbroekseweg blijft ongewijzigd. Op het eigen terrein blijft voldoende ruimte beschikbaar voor parkeren.

Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat er vanuit verkeerskundig oogpunt geen bezwaren zijn tegen de in dit plan besloten ontwikkeling.

HOOFDSTUK 3 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft, voor zover relevant, de rijks-, provinciale- en gemeentelijke beleidsnota's. Naast de belangrijkste algemene uitgangspunten worden de specifiek voor het plangebied geldende uitgangspunten weergegeven.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

3.1.1.1 Algemeen

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. De SVIR geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwgomgeving. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

3.1.1.2 Rijksdoelen en regionale opgaven

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

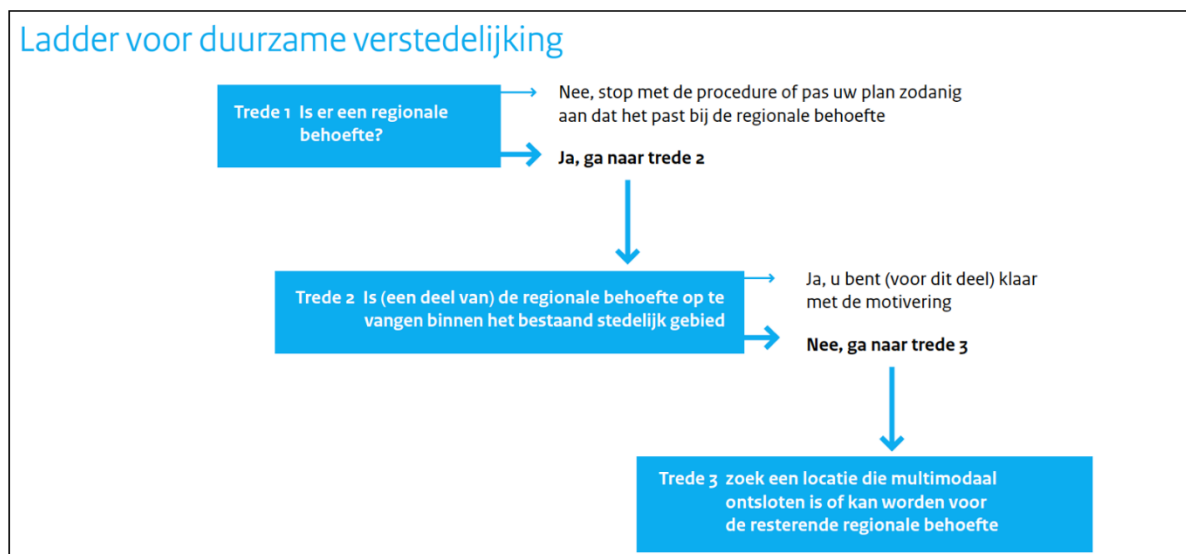
De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijnakken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

3.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR wordt de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in

stedelijke gebieden. Hierbij dient de behoefte aan een stedelijke ontwikkeling te worden aangetoond. De ladder kent drie treden die achter elkaar worden doorlopen.

Figuur 3.1

Ladder voor duurzame verstedelijking (Bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu)

3.1.2 Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten in het rijksbeleid

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte laat zich niet specifiek uit over dergelijke lokale ontwikkelingen. De voorgenomen ontwikkeling raakt geen rijksbelangen als opgenomen in de structuurvisie.

Wat betreft de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’ wordt opgemerkt dat de drie treden (behoefte, bestaand stedelijk gebied en bouwen buiten bestaand stedelijk gebied) van toepassing zijn bij ‘nieuwe stedelijke ontwikkelingen’ (3.1.6 Bro). Het begrip ‘stedelijke ontwikkeling’ wordt in Bro 1.1.1 als volgt gedefinieerd: *stedelijke ontwikkeling: ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.*

Gelet op het gegeven dat de ontwikkeling betrekking heeft op een agrarisch bedrijf en een agrarisch bedrijfsperceel in het buitengebied wordt gesteld dat dit geen nieuwe stedelijke ontwikkeling betreft. In voorliggend geval is de ladder voor duurzame verstedelijking dan ook niet van toepassing. Geconcludeerd wordt dat er geen sprake is van strijd met het rijksbeleid.

3.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel, welke is verankerd in de Omgevingsverordening.

3.2.1 Uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In 2009 is de Omgevingsvisie en -verordening 2009 vastgesteld. Naar aanleiding van monitoring en evaluaties is de Omgevingsvisie en -verordening op onderdelen geactualiseerd. De Actualisatie Omgevingsvisie en -verordening is op 3 juli 2013 vastgesteld door Provinciale Staten en is op 1 september 2013 in werking getreden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn:

- Duurzaamheid;
- Ruimtelijke kwaliteit.

Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieu's; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staan;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken;
- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

3.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

3.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

3.2.3.1 Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase het principe van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik gehanteerd.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

3.2.3.2 Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

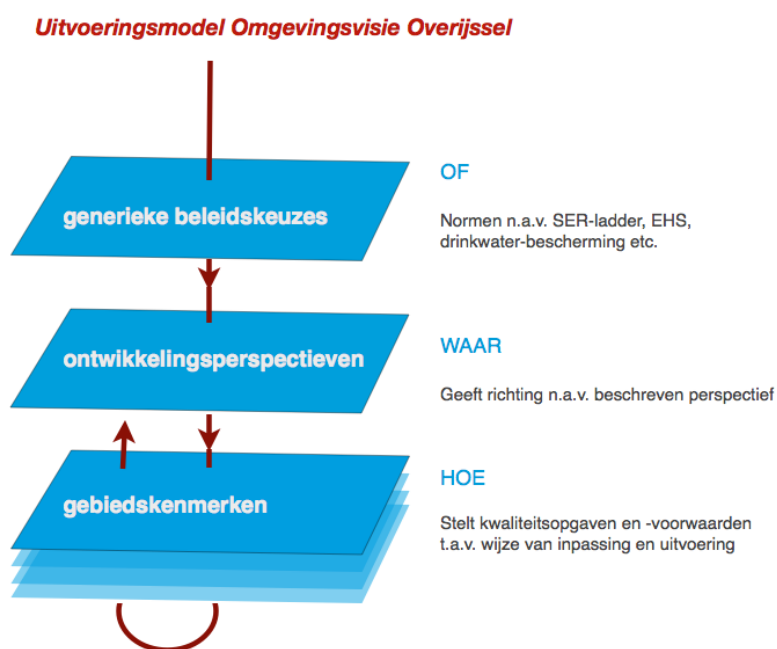
De ontwikkelperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

3.2.3.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisure-laag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag ‘hoe’ een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden.

Figuur 3.2 geeft dit schematisch weer.

Figuur 3.2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

3.2.4 Toetsing aan de uitgangspunten van het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

3.2.4.1 Generieke beleidskeuzes

Ten aanzien van de generieke beleidskeuzes zijn de artikelen 2.1.4 (Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik) en 2.1.5 (Ruimtelijke kwaliteit) van belang. Deze artikelen uit de Omgevingsverordening Overijssel worden hierna beschreven en getoetst. Opgemerkt wordt dat artikel 2.1.6 (Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving) niet van toepassing is, omdat er geen sprake is van een nieuwvestiging of van een grootschalige uitbreiding, maar uitsluitend sprake van een verschuiving van het agrarisch bedrijfsperceel.

Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik (Artikel 2.1.4)

Bestemmingsplannen voorzien uitsluitend in andere dan stedelijke ontwikkelingen die een extra ruimtebeslag door bouwen en verhardten leggen op de groene omgeving wanneer aannemelijk is gemaakt:

- dat (her)benutting van bestaande bebouwing in de groene omgeving in redelijkheid niet mogelijk is;

- dat mogelijkheden voor combinatie van functies op bestaande erven optimaal zijn benut.

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel

Het agrarisch bedrijfsperceel wordt in zuidelijke richting verschoven. Deze verschuiving is gewenst, omdat de uitbreiding van de bedrijfsbebouwing ten zuiden van het bestaande erf in meerdere opzichten gunstiger is dan de vergunde uitbreiding ten noorden van de bestaande bebouwing. Planologisch gezien is er geen sprake van een toename van de bebouwingsmogelijkheden, waardoor van extra ruimtebeslag op de groene omgeving geen sprake is. Geconcludeerd wordt dat in voldoende mate rekening is gehouden met de principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik.

Ruimtelijke kwaliteit (Artikel 2.1.5)

In de toelichting op bestemmingsplannen wordt onderbouwd dat de nieuwe ontwikkelingen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, bijdragen aan het versterken van de ruimtelijke kwaliteit conform de geldende gebiedskenmerken.

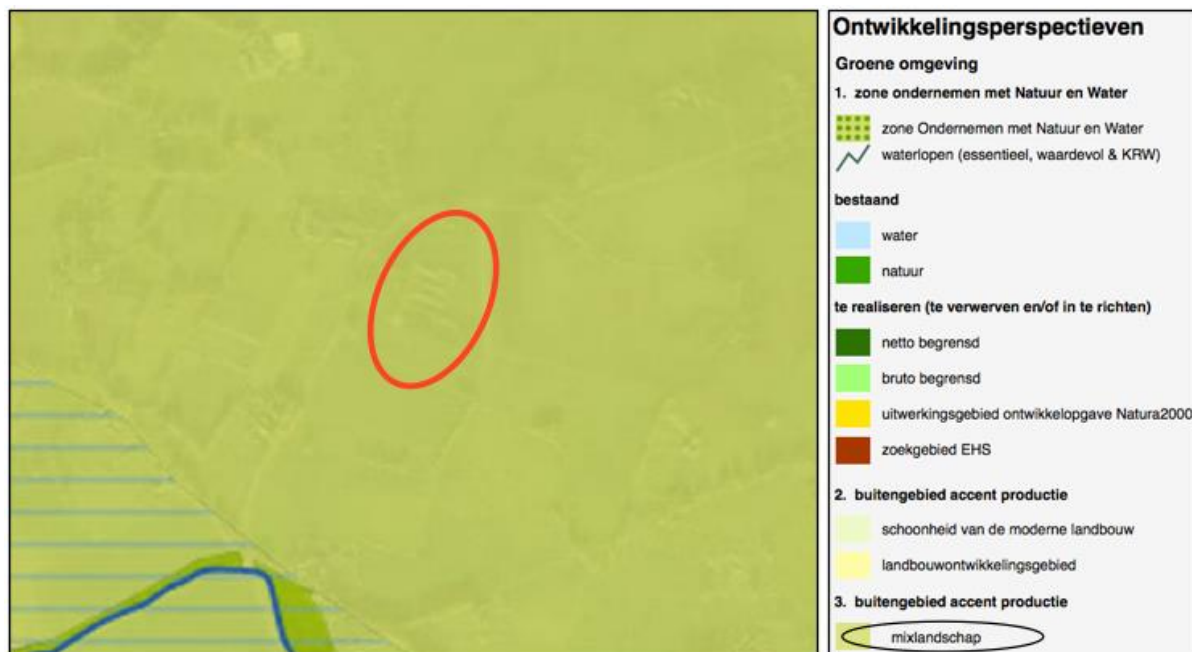
Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.5 van de Omgevingsverordening Overijssel

De locatie voor de voorgenomen nieuwbouw is reeds in gebruik voor de agrarische bedrijfsvoering, ten behoeve van voederwinning. De nieuwe bebouwing zal aansluiten bij de uitstraling van het bestaande erf en de gebiedskenmerken. Rondom het erf en de bebouwing resteert voldoende ruimte om de bebouwing landschappelijk in te passen.

De toetsing aan het ontwikkelingsperspectief vindt plaats in de navolgende subparagraaf.

3.2.4.2 Ontwikkelingsperspectieven

Het plangebied behoort tot het ontwikkelingsperspectieven “Buitengebied accent veelzijdige gebruikruimte – mixlandschap”. In figuur 3.3 is een uitsnede van de ontwikkelingsperspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen en het plangebied aangegeven.

Figuur 3.3 Uitsnede ontwikkelingsperspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

“Buitengebied accent veelzijdige gebruikruimte - mixlandschap”

Gebieden, aangewezen als 'Buitengebied - accent veelzijdige gebruikruimte (mixlandschap)' zijn bedoeld voor gespecialiseerde landbouw, mengvormen van landbouw-recreatie-zorg, landbouw-natuur en landbouw-water, bijzondere woon-, werk- en recreatiemilieus, die de karakteristieke gevarieerde opbouw van het

cultuurlandschappen in deze gebieden versterken. Naast de bescherming van kwaliteiten wil de provincie vooral ontwikkeling en dynamiek benutten voor duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit.

Toetsing van het initiatief aan het 'Ontwikkelingsperspectief'

In de directe omgeving van de locatie aan de Bornerbroekseweg zijn verschillende functies aanwezig; wonen, (agrarische) bedrijvigheid, natuur en agrarische gronden. In dit ontwikkelingsperspectief is het van belang dat een ontwikkeling geen extra belemmeringen met zich meebrengt voor omliggende functies. Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de verschuiving van het agrarisch bedrijfsperceel ten behoeve van de uitbreiding van de agrarische bedrijfsbebouwing. Daarbij worden belangen van eigenaren/gebruikers van omliggende gronden niet geschaad. Specifiek wordt verwezen naar paragraaf 4.5 (milieuzonering) en 4.6 (geur).

Geconcludeerd wordt dat het plan in overeenstemming is met de ter plaatse geldende ontwikkelingsperspectieven.

3.2.4.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De “Stedelijke laag” en “Lust- en leisurelaag” worden buiten beschouwing gelaten, omdat er ter plaatse van het plangebied of in de directe omgeving geen specifieke eigenschappen voor deze lagen gelden.

1. De “Natuurlijke laag”

Overijssel bestaat uit een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Deze vormen de basis voor het gehele grondgebied van Overijssel. Het beter afstemmen van ruimtelijke ontwikkelingen op de natuurlijke laag kan ervoor zorgen dat de natuurlijke kwaliteiten van de provincie weer mede beeldbepalend worden. Ook in steden en dorpen bij voorbeeld in nieuwe waterrijke woonmilieus en nieuwe natuur in stad en dorp.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de “Natuurlijke laag” aangeduid met de gebiedstypen “Dekzandvlakte en ruggen” en “Beekdalen en natte laagtes”. In figuur 3.4 is dat aangegeven.

Figuur 3.4

Natuurlijke laag 'Dekzandvlakte en ruggen' en 'Beekdalen en natte laagtes' (Bron: Provincie Overijssel)

“Dekzandvlakte en ruggen”

De dekzandgronden beslaan een groot gedeelte van de oppervlakte van de provincie. Na de ijstijden bleef er in grote delen een reliëfrijk – door de wind gevormd – zandlandschap achter, dat gekenmerkt wordt door relatief grote verschillen tussen hoog/droog en laag/ nat gebied. Soms vlak bij elkaar, soms verder van elkaar verwijderd. De ambitie is de natuurlijke verschillen tussen hoog en laag en tussen droog en nat functioneel meer sturend en beleefbaar te maken. Dit kan bijvoorbeeld door een meer natuurlijk watersysteem, door beplanting met 'natuurlijke' soorten en door de (streekings)richting van het landschap te benutten in gebiedsontwerpen.

“Beekdalen en natte laagtes”

Het Overijsselse zandlandschap is van oorsprong kletsnat. In de laagtes van het zandgebied verzamelde zich het water. Hier ontwikkelden zich moerassen en broekbossen, waar het water in de loop van het seizoen geleidelijk uit weg sijpelde naar de lager gelegen delen, naar de beken en rivieren. Als ontwikkelingen plaats vinden in of in de directe nabijheid van beekdalen en natte laagtes, dan dragen deze bij aan extra ruimte voor de dynamiek van het stromende water en het vasthouden van water, aan versterking van de samenhang in het beeksysteem en aan vergroting van de zichtbaarheid, bereikbaarheid en beleefbaarheid van het water.

Toetsing van het initiatief aan de “Natuurlijke laag”

Op deze locatie zijn de kenmerken van het oorspronkelijke landschap nauwelijks meer waarneembaar. Dit komt doordat het gebied in cultuur is gebracht ten behoeve van de landbouw. In de volgende subparagraaf wordt nader ingegaan op het agrarisch cultuurlandschap. Hier wordt geconcludeerd dat de ‘Natuurlijke laag’ geen belemmeringen vormt voor de in dit plan besloten ontwikkeling.

2. De “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Hierbij hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. De ambitie is gericht op het voortbouwen aan de kenmerkende structuren van de agrarische cultuurlandschappen door óf versterking óf behoud óf ontwikkeling of een combinatie hiervan.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap” aangeduid met het gebiedstype “Jonge heide- en broekontginningslandschap”. In figuur 3.5 is dit weergegeven.

Figuur 3.5

Laag van het agrarisch cultuurlandschap ‘Jonge heide- en broekontginningslandschap’ (Bron: Provincie Overijssel)

“Jonge heide- en broekontginningslandschap”

Veel heidegebieden en nattere delen van het landschap zijn ontgonnen en/of vergaand ontwaterd. Daarmee is een nieuw landschap ontstaan. De dragende lineaire structuren van lanen, bosstroken en waterlopen en ontginningslinten met erven en de kenmerkende grote ruimtematen bepalen nu het beeld. Als ontwikkelingen plaats vinden in de agrarische ontginningslandschappen, dan dragen deze bij aan behoud en versterking van de dragende lineaire structuren van lanen, bosstroken en waterlopen en ontginningslinten met erven en de kenmerkende ruimtematen.

Toetsing van het initiatief aan de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

De locatie voor de beoogde nieuwbouw betreft grasland dat gebruikt wordt voor de agrarische bedrijfsvoering ten behoeve van voederwinning. De lineaire structuur van de waterloop langs dit grasland blijft behouden, waar mogelijk worden bestaande structuren versterkt en ten westen en ten zuiden van de nieuw te bouwen stallen wordt een groenstructuur aangeplant. Voor een nadere toelichting op de landschappelijke inpassing wordt verwezen naar paragraaf 2.2.2 en bijlage 2 van de regels. Derhalve wordt bij de uitvoering van de ontwikkeling rekening gehouden met het gestelde in de ‘Laag van het agrarisch cultuurlandschap’.

3.2.5 Conclusie toetsing aan het provinciaal beleid

Geconcludeerd wordt dat het initiatief in overeenstemming is met de uitgangspunten uit het provinciaal beleid zoals genoemd in de Omgevingsvisie Overijssel en verankerd in de Omgevingsverordening Overijssel.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Wierden

3.3.1.1 Algemeen

De structuurvisie Wierden is opgesteld voor het gehele grondgebied van de gemeente Wierden en betreft de periode tot 2030. De structuurvisie vormt het toetsingskader voor de beoordeling van nieuwe plannen en initiatieven. Bestemmingsplannen en projectbesluiten moeten getoetst worden aan de structuurvisie. De structuurvisie is op 5 oktober 2010 door de gemeenteraad vastgesteld.

3.3.1.2 Ruimtelijke Ontwikkelingsvisie

Ambitieniveau

De gemeente Wierden zet in op de verdere uitwerking van de lijnen die zijn uitgezet in de Ontwikkelingsvisie 2005. De ambitie van de gemeente is *“een actieve en zelfbewuste gemeente zijn, die kwaliteit hoog in het vaandel heeft en die onderneemt”*. Over 20 jaar is de gemeente nog meer een groene, ondernemende, recreatieve gemeente met (deels) stedelijke trekjes en een hele mooie woon- en leefomgeving. Waar nodig wordt samengewerkt met andere gemeenten of andere overheden. Er wordt aansluiting gezocht bij de Omgevingsvisie Overijssel. Rode draden in de Omgevingsvisie Overijssel vormen duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit.

Centrale waarden

De gemeente Wierden ontleent haar identiteit aan haar ligging op het overgangsgebied tussen de Sallandse Heuvelrug en het Twentse landgoederenlandschap, op de kruising van snelwegen en spoorlijnen, doorsneden door de Regge en dichtbij de Twentse steden. De identiteit kan kort worden samengevat als ‘een gemeente die verbindt’. Het gaat daarbij om verschillende soorten verbindingen en verbindingen op verschillende niveaus. Gemeente Wierden verbindt:

- Stad en land;
- Wonen, werken en recreëren (kruispunt van snelwegen en spoorlijnen);
- Landschapstypen.

3.3.1.3 Kernkwaliteiten en centrale waarden gemeente Wierden

Het versterken van de centrale waarden vormt de basis voor de toekomstige ontwikkeling van Wierden. Kiezen voor deze waarden betekent kiezen voor een duidelijke identiteit. Het verder ontwikkelen van deze identiteit vormt dan ook het vertrekpunt voor de visie op de toekomstige (ruimtelijke) ontwikkeling van Wierden en aanknopingspunten voor de uitwerking in projecten en beleidsthema's.

3.3.1.4 Deelgebiedvisies

De structuurvisie onderscheidt drie deelgebieden. Per deelgebied is een visie gemaakt. Het plangebied is gelegen in een gebied dat is aangemerkt “Agrarisch gebied”, waarvoor de kenmerken en kansen vanuit het “landelijk gebied” gelden. In figuur 3.6 wordt een uitsnede van de structuurvisiekaart weergegeven. Het plangebied is aangegeven met de rode cirkel.

Figuur 3.6 Uitsnede structuurvisie (Bron: Gemeente Wierden)

“Landelijk gebied”

Voor dit deelgebied wordt gestreefd naar goede ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven en worden daarnaast kansen voor verbrede landbouw, zoals zorg, kamperen bij de boer, agrarisch natuur- en landschapsbeheer geboden. Ook is er ruimte voor functieverandering in vrijkomende agrarische bebouwing en de ontwikkeling van enkele nieuwe landgoederen. Verrommeling en verpaupering worden zoveel mogelijk tegengegaan. De Ecologische Hoofdstructuur is ontwikkeld en de wateropgaven in de verdroogde natuurgebieden met nog steeds grote natuurwaarden (TOP-gebieden) en voor de beken zijn uitgevoerd. Het landelijk gebied heeft zich nog meer ontwikkeld als aantrekkelijk recreatiegebied op regionaal niveau. Daarnaast wordt aangegeven dat er onvoldoende aanbod is in het kader van zorg- en welzijnssfeer. Er is ruimte voor landelijk wonen, waarbij de leefbaarheid in het landelijk gebied en de buurtschappen optimaal is gebleven.

In het landelijk gebied kan onder andere worden ingespeeld op:

- schaalvergroting in de landbouw;
- verbrede landbouw (zorg, kamperen bij de boer, agrarisch natuur- en landschapsbeheer);
- het behoud van een vitaal platteland door ontwikkeling van nieuwe functies via beleid voor VAB's, Rood voor Rood en nieuwe landgoederen;
- landschapsversterking via groene en blauwe diensten;
- landschapsversterking door middel van richtlijnen voor inpassing erven;

- de belevingswaarden van natuur en cultuurhistorie voor recreanten en toeristen;
- recreatie en toerisme via Nota Recreatie en Toerisme en UVT;
- natuur- en landschapsbehoud en -ontwikkeling door implementatie LOP;
- duurzaamheid en cultuurhistorische waarden bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

3.3.1.5 Toetsing van het initiatief aan de Structuurvisie Wierden

De verschuiving van het agrarisch bedrijfsperceel biedt het bedrijf de mogelijkheid om voor de meest gunstige uitbreidingsmogelijk te kiezen. Per saldo blijft de omvang van het bedrijfsperceel gelijk. Er is dan ook geen sprake van onevenredige aantasting van de omgeving en er blijft voldoende ruimte voor landschappelijke inpassing van het erf. De landschappelijke inpassing van het erf wordt gewaarborgd door de inrichtingsschets (bijlage 2 van de regels). De ontwikkeling zorgt niet voor beperkingen van andere (agrarische) functies in de omgeving. Geconcludeerd wordt het initiatief in overeenstemming is met de Structuurvisie Wierden.

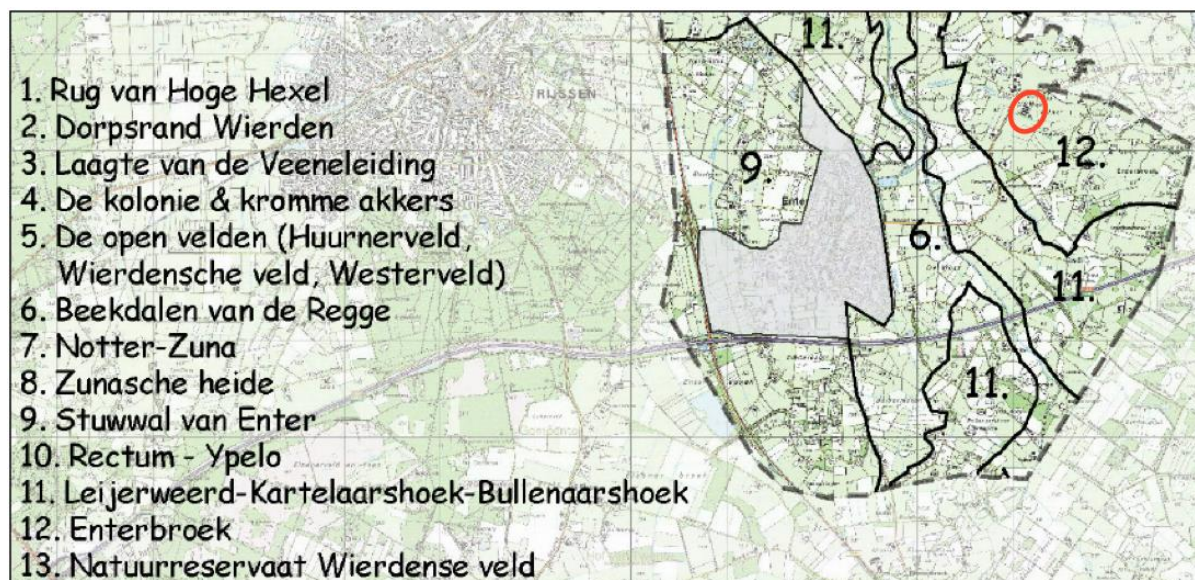
3.3.2 Landschapsontwikkelingsplan gemeente Wierden

3.3.2.1 Inleiding

Het Landschapsontwikkelingsplan gemeente Wierden (LOP) is op 10 februari 2009 door de gemeenteraad vastgesteld. De algemene doelstellingen voor het LOP zijn:

- het behouden en versterken van de landschappelijke (kern)kwaliteiten van het gebied;
- het behouden en versterken diversiteit en herkenbaarheid van de verschillende landschappen;
- een ontwikkelingsgerichte benadering.

In het LOP is de gemeente Wierden onderverdeeld in verschillende deelgebieden, die onderling een sterke samenhang hebben, maar die tegelijkertijd ruimtelijk, functioneel en qua ontwikkelingen en beleid van elkaar verschillen. Per deelgebied zijn de eigen kenmerken, kwaliteiten, ontwikkelingen, kansen en bedreigingen uiteengezet. Daarnaast zijn de verschillende specifieke opgaven voor de deelgebieden bepaald. Het plangebied is gelegen in deelgebied 12: ‘Enterbroek’. In figuur 3.7 is een uitsnede van de visiekaart LOP weergegeven.

Figuur 3.7 Deelgebieden LOP Wierden (Bron: gemeente Wierden)

3.3.2.2 Deelgebied 12: Enterbroek

Het deelgebied Enterbroek kenmerkt zich door het tamelijk kleinschalige agrarische gebied en de voldoende landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteit. Het streven is om deze kwaliteiten te behouden of plaatselijk waar mogelijk te versterken. Belangrijk is dat waardevolle essen, steilranden, onverharde wegen en oude historische erven en beplantingen duurzaam behouden blijven.

Ter versterking van de kleinschalige structuur liggen er kansen in het ontwikkelen van beplantingsstroken langs bermen, sloten en aankleding van historische erven met beplantingen. Daarnaast wordt voorgesteld langs enkele wegen boombeplantingen aan te leggen.

Landbouwers en particulieren zijn als beheerders van het gebied belangrijk, om de kleinschalige variatie in stand te houden. Zij moeten daarom de ruimte krijgen om nieuwe initiatieven te ontplooien, zoals woon-zorg, bed en breakfast, agro-educatie, waterberging, biologische landbouw en agrarische natuur en landschapsbeheer.

Nieuwvestigingen en uitbreidingen moeten passen binnen een landschappelijk kader. Hierbij moet aandacht worden besteed aan de positionering, schaal, architectuur en landschappelijke inpassing.

3.3.2.3 Toetsing van het initiatief aan het Landschapsontwikkelingsplan gemeente Wierden

Bij de positionering en uitstraling van de nieuwe bebouwing zal aansluiting worden gezocht bij de bestaande bebouwing op het erf. Middels beplanting is het bestaande erf reeds landschappelijk ingepast. Met betrekking tot de landschappelijke inpassing van de nieuwbouw zal hierop aansluiting worden gezocht. Van aantasting van landschappelijke en recreatieve waarden is geen sprake. Derhalve kan gesteld worden dat het plan past binnen de kaders van het LOP.

3.3.3 Conclusie toetsing aan het gemeentelijk beleid

Geconcludeerd kan worden dat voorliggend bestemmingsplan in overeenstemming is met het gemeentelijk beleid zoals verwoord in de behandelde beleidsstukken.

HOOFDSTUK 4 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de toelichting op het bestemmingsplan een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders. Bovendien is een bestemmingsplan vaak een belangrijk middel voor afstemming tussen de milieuaspecten en ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de milieukundige uitvoerbaarheid beschreven. Het betreft de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, geur, ecologie en archeologie & cultuurhistorie en het Besluit milieueffectrapportage.

4.1 Geluid

4.1.1 Algemeen

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industrielawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of een omgevingsvergunning indien het plan een geluidsgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Het akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidsgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

4.1.2 Situatie plangebied

In het voorliggende geval is er geen sprake van de realisatie van een nieuw geluidsgevoelig object. Daarbij wordt opgemerkt dat de bestaande woningen ongewijzigd blijven. De aspecten wegverkeer-, railverkeer- en industrielawaai vormen dan ook geen belemmering.

4.1.3 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de Wet geluidhinder geen belemmering vormt voor het plan.

4.2 Bodemkwaliteit

4.2.1 Algemeen

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Om hierin inzicht te krijgen, dient doorgaans een bodemonderzoek te worden verricht.

Op basis van de Woningwet, de Wabo en bijbehorende regelgeving gelden de volgende uitzonderingen voor de bodemonderzoekplicht:

1. als het gaat om bouwwerken die de grond niet raken of het bestaande, niet wederrechtelijke gebruik wordt gehandhaafd;
2. het bouwwerk een te verwezenlijken bebouwingsoppervlakte heeft van ten hoogste 50 m²;
3. als het gaat om het bouwen van bouwwerken waarin niet (nagenoeg) voortdurend mensen zullen verblijven (Woningwet, artikel 8, derde lid). Hierbij wordt een verblijftijd van minder als 2 uur gehanteerd;
4. als B&W vrijstelling verlenen omdat er al voldoende gegevens met betrekking tot de bodemkwaliteit bekend zijn, bijvoorbeeld op basis van een reeds eerder uitgevoerd bodemonderzoek (maximaal 5 jaar oud en waarbij het gebruik sindsdien niet is gewijzigd).

4.2.2 Situatie plangebied

De nieuwbouw voorziet in uitbreiding van de stalruimte, er is geen sprake van overige bedrijfsruimte. Vanuit historisch gebruik is de nieuwbouwlocatie niet aangemerkt als ‘verdachte’ locatie voor bodemverontreiniging. Gelet op vorenstaande en het aspect 3 uit vorenstaande paragraaf kan een bodemonderzoek dan ook achterwege worden gelaten.

4.2.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect bodemkwaliteit geen belemmering vormt voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

4.3 Luchtkwaliteit

4.3.1 Beoordelingskader

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit.

In de Wet luchtkwaliteit staan ondermeer de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn de volgende Besluiten en Regelingen:

- Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen).

4.3.1.1 Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip “niet in betekenende mate” is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1.500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3.000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling NIBM kan deze nog steeds niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3% van de grenswaarden. Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor NO₂ en PM₁₀.

4.3.1.2 Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze ‘gevoelige bestemmingen’ zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen/ klinieken zijn geen gevoelige bestemmingen.

De grootste bron van luchtverontreiniging in Nederland is het wegverkeer. Het Besluit legt aan weerszijden van rijkswegen en provinciale wegen zones vast. Bij rijkswegen is deze zone 300 meter, bij provinciale wegen 50 meter. Bij realisatie van ‘gevoelige bestemmingen’ binnen deze zones is toetsing aan de grenswaarden die genoemd zijn in de Wet luchtkwaliteit nodig.

4.3.2 Situatie plangebied

Initiatiefnemer beschikt reeds over de benodigde vergunning om zijn bedrijf aan de noordzijde uit te breiden. In vele opzichten is een uitbreiding aan de zuidzijde van het bestaande erf gunstiger. Ten opzichte van de vergunde situatie nemen de hoeveelheden dieren en uitstoot in de beoogde situatie niet toe. Gezien deze wijziging van het noorden naar het zuiden van het erf, worden er geen significante wijzigingen verwacht ten opzichte van de situatie ten noorden, waarvoor reeds de vergunningen zijn verleend. Het aspect luchtkwaliteit vormt dan ook geen belemmeringen voor voorgenomen verschuiving.

4.3.3 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

4.4 Externe veiligheid

4.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen en moet worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid (Revi);
- het Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's Zware Ongevallen 1999 (Brzo 1999);
- het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer gevaarlijke stoffen geldt de ‘Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen’ (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat over water, spoor, wegen, per buisleiding of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

- het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- de Regeling basisnet;
- de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

4.4.2 Situatie plangebied

Aan de hand van de Risicokaart is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het plangebied. Op de Risicokaart staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In figuur 4.1 is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het plangebied en omgeving weergegeven.

Figuur 4.1 Uitsnede risicokaart (Bron: Risicokaart)

Uit de inventarisatie blijkt dat het plangebied:

- zich niet bevindt binnen de risicocontour van Bevi- en Brzo-inrichtingen danwel inrichtingen die vallen onder het Vuurwerkbesluit (plaatsgebonden risico);
- zich niet bevindt in een gebied waarbinnen een verantwoording van het groepsrisico nodig is;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van het vervoer gevaarlijke stoffen;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

4.4.3 Conclusie

Een en ander brengt met zich mee dat het project in overeenstemming is met wet- en regelgeving inzake externe veiligheid.

4.5 Milieuzonering

4.5.1 Algemeen

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en

anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

4.5.2 Gebiedstypen

Volgens de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” is een tweetal gebiedstypen te onderscheiden; ‘rustige woonwijk’ of een ‘gemengd gebied’.

Het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ wordt in de VNG-uitgave ‘Bedrijven en milieuzonering’ als volgt omschreven: *‘Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor.’* Op basis van de VNG-uitgave wordt het buitengebied tot een met het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ vergelijkbaar omgevingstype.

Het omgevingstype ‘gemengd gebied’ wordt in de VNG-uitgave ‘Bedrijven en milieuzonering’ als volgt omschreven: *‘Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.’*

Het plangebied aan de Bornerbroekseweg is gelegen in het buitengebied, waar geen sprake is van een matige of sterke functiemenging. Derhalve wordt in dit geval uitgegaan van het omgevingstype “rustige woonwijk”.

Milieucategorie	Richtafstanden tot omgevingstype rustige woonwijk	Richtafstanden tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

4.5.3 Situatie plangebied

4.5.3.1 Algemeen

Aan de hand van vorenstaande regeling is onderzoek verricht naar de feitelijke situatie. De VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” geeft een eerste inzicht in de milieuhinder van inrichtingen. Zoals reeds hiervoor genoemd is er sprake van een verschuiving van het bestemmingsvlak ‘A-AB’. Er is geen sprake van een nieuwe functie in het plangebied. Wel dient – afgezien van het feit dat er geen nieuwe functie wordt gerealiseerd – in het kader van een goede ruimtelijke ordening een verantwoording plaats te vinden met betrekking tot milieuzonering. Hierbij spelen twee vragen een rol:

1. past de functie in de omgeving? (externe werking);
2. laat de omgeving de functie toe? (interne werking).

4.5.3.2 Externe werking

Hierbij gaat het met name om de vraag of de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een situatie die, vanuit hinder of gevaar bezien, in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ontwikkeling. Daarvan is sprake

als het woon- en leefklimaat van omwonenden in ernstige mate wordt aangetast of de realisatie van het plan leidt tot hinder of belemmeringen voor de bedrijven in de omgeving.

Op basis van de VNG-uitgave ‘Bedrijven en Milieuzonering’ is het pluimveebedrijf als inrichting onder te brengen in de categorie ‘Fokken en houden van pluimvee’. Het wordt hiermee aangemerkt als een inrichting in milieucategorie 4.1 met als grootste richtafstand voor het aspect geur. Opgemerkt wordt dat bij veehouderijen niet de adviesafstanden maar de wettelijk aan te houden afstanden of de berekende geuremissiecontouren voor vergunningplichtige veebedrijven bepalend zijn. Hier wordt in paragraaf 4.6 nader op ingegaan. Indien het aspect geur buiten beschouwing wordt gelaten geldt er een richtafstand van 50 meter voor het aspect geluid. Aan deze richtafstand wordt ruimschoots voldaan.

4.5.3.3 Interne werking

Hierbij gaat het om de vraag of een nieuwe functie binnen het plangebied hinder ondervindt van bestaande functies in de omgeving. De nieuwe stallen kunnen niet worden aangemerkt als milieugevoelige objecten. Anderzijds worden omliggende functies niet belemmerd in hun bedrijfsvoering.

4.5.4 Conclusie milieuzonering

Het aspect milieuzonering vormt derhalve geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

4.6 Geur

4.6.1 Wet geurhinder en veehouderij en Activiteitenbesluit

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor inrichtingen, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. Op grond van Wgv dient tussen een emissiepunt van een dierenverblijf waarin melkkoeien en/of vrouwelijk jongvee worden gehouden en een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom een afstand van 100 meter en buiten de bebouwde kom een afstand van 50 meter te worden aangehouden. Voor diercategorieën waarvoor in de Wgv een geuremissie per dier is vastgesteld geldt dat, binnen een concentratiegebied, de geurbelasting op geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom niet meer dan 3 odeur units per kubieke meter lucht mag bedragen. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom mag deze niet meer bedragen dan 14 odeur units per kubieke meter lucht.

Een geurgevoelig object is in de Wgv gedefinieerd als: “een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.”

4.6.2 Situatie plangebied

Voor een pluimveebedrijf geldt op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in beginsel geen vaste afstanden maar geuremissiefactoren. In voorliggend geval betreft het meest nabijgelegen geurgevoelig object een agrarische bedrijfswoning aan de overzijde van de Bornerbroekseweg.

Op basis van artikel 3 lid 2 van de Wgv geldt dat de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij ten minste 50 meter bedraagt indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen. In voorliggend geval bedraagt de afstand tussen de bestemming ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’ en de bedrijfswoning ruim 85 meter. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in de Wgv. Er wordt dan ook voldaan aan de gestelde richtafstand en van een verslechtering van het woon- en leefklimaat is geen sprake.

De dichtstbijzijnde burgerwoning is gelegen op een afstand van ruim 450 meter en vormt derhalve geen belemmering.

Daarnaast wordt met dit plan geen nieuw geurgevoelig object opgericht. Het voornemen vormt dan ook geen belemmering voor omliggende agrarische bedrijven.

4.6.3 Conclusie

De Wet geurhinder en veehouderijen vormt geen belemmering voor de uitvoering van het voorgenomen plan. Daarnaast vormt de ontwikkeling geen beperkingen voor omliggende agrarische bedrijven.

4.7 Ecologie

4.7.1 Algemeen

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

4.7.2 Gebiedsbescherming

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen op basis van de Europese Vogelrichtlijnen en Habitatrichtlijn (Natura 2000) worden aangemerkt als speciale beschermingszones (SBZ's).

4.7.2.1 Natura 2000-gebieden

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningenstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000-gebieden.

De plangebied is niet gelegen binnen of in de directe omgeving van een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied “Borkeld” is gelegen op een afstand van meer dan 5,5 kilometer van het plangebied.

Programmatistische Aanpak Stikstof (PAS)

Op 1 juli 2015 is de Programmatistische Aanpak Stikstof (PAS) in werking getreden. De PAS is een gezamenlijke, samenhangende aanpak van alle betrokken overheden op provinciaal en rijksniveau. De PAS bevat maatregelen die leiden tot een afname van stikstofdepositie en maatregelen die leiden tot een versterking van de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden. Door deze maatregelen kunnen in en rondom de Natura 2000-gebieden nieuwe economische activiteiten, zoals bedrijfsuitbreidingen die stikstofdepositie veroorzaken, worden toegelaten.

Nbwet-vergunning

De Nbwet-vergunning (d.d.: 18-06-2015, kenmerk: 2015/0146173) is reeds verleend door de provincie Overijssel voor de nieuwe situatie. Bij de beoordeling van die vergunningaanvraag was de toen geldende Nbwet-vergunning (d.d.: 07-12-2012, kenmerk 2012/0284437) de referentiesituatie. Ten opzichte van die situatie neemt het aantal te houden (ouder)dieren van vleeskuikens toe, wijzigt de locatie van de stallen en worden nokventilatoren aangebracht. Uit de berekening van de depositiewaarden blijkt dat geen sprake is van een toename van ammoniakdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden. Gelet op vorenstaande wordt geconcludeerd dat er als gevolg van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling geen sprake is van significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden.

4.7.2.2 Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is de kern van het Nederlandse natuurbeleid. De EHS is in provinciale Actualisatie Omgevingsvisie en –verordening uitgewerkt. In of in de directe nabijheid van de EHS geldt het ‘nee, tenzij’- principe. In principe zijn er geen ontwikkelingen toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of

Figuur 4.2 *Ligging van het plangebied ten opzichte van de EHS (Bron: Provincie Overijssel)*

Het plangebied is niet gelegen binnen de concreet begrensde EHS. In het kader van de EHS ligt het plangebied op een afstand van circa 500 meter ten noorden van het dichtstbijzijnde gebied begrenst als 'Bestaande natuur'. Gezien de aard en omvang van de ontwikkeling en de afstand tot de EHS wordt geconcludeerd dat er geen aantasting plaatsvindt van de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS.

4.7.3 Soortenbescherming

4.7.3.1 Algemeen

Wat betreft de soortbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

4.7.3.2 Situatie plangebied

De ontwikkeling betreft de verschuiving van het bestemmingsvlak 'A-AB'. Daar waarheen het verschuiving plaatsvindt is de grond in de huidige situatie in gebruik voor de agrarische bedrijfsvoering. Deze gronden worden intensief gebruikt voor voederwinning. Opgaande beplanting, bebouwing, natuurlijke vegetatie en open water ontbreken op deze locatie. De inrichting en het gevoerde beheer maken het plangebied tot een nagenoeg ongeschikt leefgebied voor beschermde soorten. Deze gronden hebben een lage ecologische waarde.

De voorgenomen activiteit heeft geen negatief effect op beschermde soorten buiten het onderzoeksgebied en dus geen wettelijke consequenties in het kader van de Ff-wet. De Ff-wet vormt geen belemmering voor uitvoering van de voorgenomen activiteiten. Gelet op vorenstaande is een nader (veld)onderzoek of het aanvragen van een ontheffing op de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet niet aan de orde. Overigens wordt benadrukt dat rekening wordt gehouden met de in artikel 2 van de Flora- en faunawet opgenomen zorgplichtbepaling.

4.7.4 Conclusie

Nader onderzoek in het kader van de Flora- en faunawet wordt niet noodzakelijk geacht. Er worden geen negatieve effecten verwacht op Natura 2000-gebieden of de EHS.

4.8 Archeologie & Cultuurhistorie

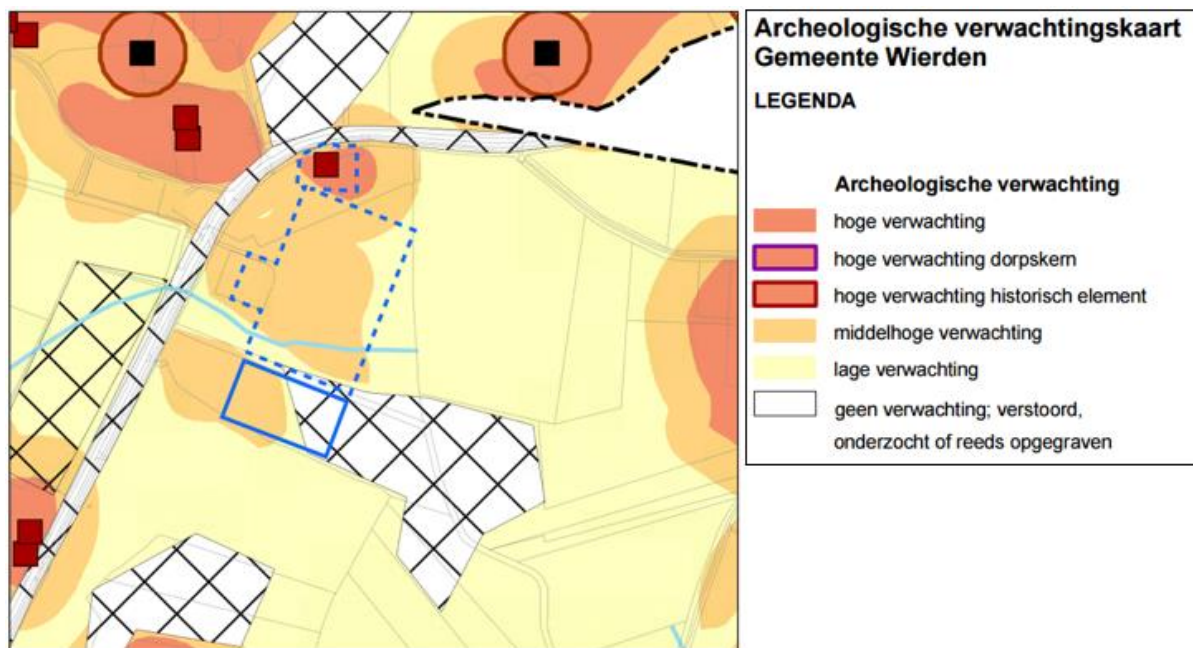
4.8.1 Archeologie

4.8.1.1 Algemeen

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz), een wijziging op de Monumentenwet 1988, van kracht geworden. Deze wijziging brengt met zich mee dat gemeenten een archeologische zorgplicht hebben gekregen en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relicten die in het plangebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor is onderzoek noodzakelijk: het archeologisch vooronderzoek. Als blijkt dat in het plangebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

4.8.1.2 Situatie plangebied

De gemeente Wierden beschikt over een archeologische verwachtingskaart. Deze kaart geeft de kans weer op archeologische vondsten. Een uitsnede van deze archeologische verwachtingskaart is opgenomen in figuur 4.3. Het plangebied is aangegeven middels de blauwe contour.

Figuur 4.3 Uitsnede archeologische verwachtingskaart (Bron: gemeente Wierden)

Op basis van de gemeentelijke archeologische verwachtingskaart blijkt dat het zuidelijke van het plangebied, daar waarop het bouwplan betrekking heeft, gedeeltelijk is gelegen binnen een gebied met 'middelhoge verwachting' en gedeeltelijk binnen een gebied met 'geen verwachting; verstoord'. Bij een middelhoge archeologische verwachting in het buitengebied geldt een onderzoeksplicht wanneer het plangebied groter is dan 5.000 m² en bij verstoringen dieper dan 50 cm. Circa de helft van het bouwplan is gelegen binnen het

gebied met middelhoge verwachting. De totale omvang van het bouwplan bedraagt circa 4667 m². Hiermee wordt de onderzoeksgrens niet overschreden en een archeologisch onderzoek niet noodzakelijk geacht.

4.8.2 Cultuurhistorie

4.8.2.1 Algemeen

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden verstaan die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten.

In de Bro is sinds 1 januari 2012 (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a) opgenomen dat een bestemmingsplan *“een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden”* dient te bevatten.

4.8.2.2 Situatie plangebied

Er bevinden zich, op basis van de Cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Overijssel, in of in de directe nabijheid van het plangebied geen rijks- danwel gemeentelijke monumenten. Tevens is geen sprake van andere cultuurhistorische waarden. Gesteld wordt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor dit plan.

Opgemerkt wordt dat de boerderij op basis van de archeologische verwachtingskaart van de gemeente Wierden wordt aangemerkt als ‘historische elementen - bebouwing circa 1832’. In dit gedeelte van het plangebied vinden echter geen wijzigingen plaats.

4.8.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat er geen archeologisch onderzoek benodigd is en er geen sprake is van negatieve effecten op de cultuurhistorische waarden.

4.9 Besluit milieueffectrapportage

4.9.1 Algemeen

In de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is vastgelegd dat voorafgaande aan het ruimtelijke plan dat voorziet in een grootschalig project met belangrijke nadelige milieugevolgen een milieueffectrapport (MER) opgesteld dient te worden. De activiteiten waarvoor een MER-rapportage opgesteld moet worden zijn opgenomen in de bijlage van het Besluit m.e.r.. Een plan kan m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn op de volgende manieren:

- Een plan kan m.e.r.-plichtig zijn indien een passende beoordeling op basis van artikel 19j, lid 2 van de Natuurbeschermingswet 1998 noodzakelijk is;
- Een plan kan m.e.r.-plichtig zijn indien sprake is van activiteiten en gevallen die de drempelwaarden uit de onderdelen C en D overschrijden en waarbij het plan wordt genoemd in kolom 3 (plannen).
- Een plan kan m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn indien het plan wordt genoemd in kolom 4 (besluiten) en er sprake is van activiteiten en gevallen die de drempelwaarden uit onderdeel C en D overschrijden. Bij een overschrijding van de drempelwaarden uit onderdeel C is in dit geval sprake van een m.e.r.-plicht. Bij een overschrijding van de drempelwaarden uit onderdeel D is het plan m.e.r.-beoordelingsplichtig.

In het Besluit m.e.r. neemt het bestemmingsplan een bijzondere positie in, want het kan namelijk tegelijkertijd opgenomen zijn in zowel kolom 3 als in kolom 4 van het Besluit m.e.r.. Of het bestemmingsplan in deze gevallen voldoet aan de definitie van het plan uit kolom 3 of aan de definitie van het besluit uit kolom 4 is afhankelijk van de wijze waarop de activiteit in het bestemmingsplan wordt bestemd. Als voor de activiteit eerst één of meerdere uitwerkings- of wijzigingsplannen moeten worden vastgesteld dan is sprake van

'kaderstellend voor' en voldoet het bestemmingsplan aan de definitie van het plan. Is de activiteit geheel of gedeeltelijk als eindbestemming opgenomen voldoet het aan de definitie van het besluit.

Op 1 april 2011 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Een belangrijke wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarden in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Concreet betekent dit dat, ook wanneer ontwikkelingen onder de in bijlage D opgenomen drempelwaarden blijven, het bevoegd gezag zich er nog steeds van moet vergewissen of activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben, de zogenaamde 'vergisplicht'.

Het komt er op neer dat voor bestemmingsplan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen in onderdeel D en beneden de drempelwaarden vallen, een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk;
- belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden.

4.9.2 Situatie plangebied

4.9.2.1 artikel 19j, lid 2 van de Natuurbeschermingswet 1998

Voorgenomen ontwikkeling brengt geen toename van ammoniak met zich mee. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied "Borkeld" is gelegen op een afstand van ruim 5,5 kilometer afstand. Voor de voorgenomen activiteit is de Nbwt-vergunning door de provincie Overijssel (d.d.: 18-06-2015, kenmerk: 2015/0146173) verleend. Uit de berekening van de depositiewaarden blijkt dat geen sprake is van een toename van ammoniakdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden. In paragraaf 4.7.2.1 wordt hier nader op ingegaan. Van een aantasting van de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden is geen sprake. Een passende beoordeling op basis van artikel 19j van de Natuurbeschermingswet 1998 is in verband met deze ontwikkeling dan ook niet noodzakelijk. Derhalve is geen sprake van een m.e.r.-plicht op basis van artikel 7.2a van de Wet milieubeheer.

4.9.2.2 Drempelwaarden Besluit m.e.r.

In het Besluit milieueffectrapportage (hierna Besluit m.e.r.) is in onderdeel C van de bijlage onder categorie 14 opgenomen wanneer voor de activiteit het fokken, mesten of houden van dieren een plicht tot het opstellen van een milieueffectrapport geldt. Dit is het geval bij het oprichten en/of uitbreiden en/of wijzigen van een installatie met meer dan:

- 85.000 stuks mesthoenders (Rav cat. E 3 t/ m E 5);
- 60.000 stuks hennen (Rav cat. E 1 en E 2);
- 3.000 stuks mestvarkens (Rav cat. D 3) of
- 900 stuks zeugen (Rav cat. D 1.2 en D 1.3).

Verder is in onderdeel D van de bijlage van het Besluit m.e.r. onder categorie 14 opgenomen dat, in de aangegeven situaties, een milieueffectrapport moet worden opgesteld wanneer de voorgenomen activiteit leidt tot belangrijke nadelige gevolgen van het milieu. Dit geldt voor het oprichten en/of uitbreiden en/of wijzigen van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren met meer dan:

- 40.000 stuks pluimvee (Rav cat. E, F, G, en J);
- 2.000 stuks mestvarkens (Rav cat. D 3);
- 750 zeugen (Rav cat. D 1.2, D 1.3 en D 3 voor zover het opfokzeugen betreft);
- 3.750 gespeende biggen (Rav cat. D 1.1);
- 5.000 pelsdieren (Rav cat. H 1 t/m H 3);
- 1.000 voedsters of 6.000 vlees- en opfokkonijnen tot dekleeftijd (Rav cat. I 1 en I 2).

In de huidige samenstelling van het bedrijf is er sprake van een pluimveehouderij, melkveehouderij, schapenhouderij en paardenhouderij. De daadwerkelijke activiteit in dit plan bestaat uit het uitbreiden van het aantal te houden (ouder)dieren van vleeskuikens met 8.000 stuks (Rav cat. E). Hiermee wordt ruimschoots

onder bovengenoemde drempelwaarde gebleven. Onderhavige veehouderij valt hierdoor niet onder de werkingssfeer van het MER-besluit.

Opgemerkt wordt dat de Nbwet-vergunning reeds verleend is door provincie Overijssel. Uit de berekening van de depositiewaarden blijkt dat geen sprake is van een verslechtering van de kwaliteit van Natura 2000-gebieden. In paragraaf 4.7.2.1 en 4.9.2.1 is dit verder uitgewerkt en toegelicht.

Overige milieu- en omgevingsaspecten vormen, zoals beschreven in dit hoofdstuk, tevens geen belemmering. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat het milieubelang van de in dit plan besloten ontwikkeling in voldoende mate is afgewogen en dat er geen nadelige effecten zijn te verwachten.

4.9.3 Conclusie

Het plan is niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied gelegen en heeft ook geen belangrijke nadelige milieugevolgen voor de omgeving, waardoor de in dit wijzigingsplan besloten ontwikkeling niet m.e.r.-plichtig is.

HOOFDSTUK 5 WATERASPECTEN

5.1 Vigerend beleid

5.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kunstwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015. Eventueel kan er, mits goed onderbouwd, uitstel (derogatie) verleend worden tot uiteindelijk 2027. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

5.1.2 Rijksbeleid

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstroming, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan zal het beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding voortzetten. Het beleidsdoel is het realiseren of in stand houden van duurzame en klimaatbestendige watersystemen. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet, die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

5.1.3 Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

5.1.4 Waterschap Vechtstromen

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Reest en Wieden, Vechtstromen, Groot Salland en Rijn en IJssel. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen de afgelopen jaren intensief samengewerkt met elkaar en met andere partners. Het nieuwe Waterbeheerplan is één van de resultaten van deze samenwerking. De opzet en grote delen van dit Waterbeheerplan zijn inhoudelijk hetzelfde als dat van de andere waterschappen in Rijn-Oost.

De waterschappen Regge en Dinkel en Velt en Vecht zijn op 1 januari 2014 gefuseerd. Op dit moment heeft waterschap Vechtstromen nog geen eigen waterbeheerplan daarom wordt, temeer omdat de waterbeheersplannen in het deelstroomgebied Rijn-Oost, inhoudelijk grotendeels hetzelfde zijn, ingegaan op het beleid van het voormalige waterschap Regge en Dinkel.

Waterschap Regge en Dinkel heeft een waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Dit plan gaat over het waterbeheer in de hele stroomgebieden van de waterschappen en het omvatten alle watertaken van de waterschappen: waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer: geen afwenteling, herstel van de veerkracht van het watersysteem, streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water, water toepassen als ordenend principe middels het

gebruik van waterkansenkaarten en water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer. Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (tegengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen).

De twee belangrijkste onderdelen van het waterplan worden gevormd door:

- het tekort aan waterberging in het landelijk gebied;
- de inpassing van inrichtingsmaatregelen binnen de maatregelen voor de Kaderrichtlijn Water.

5.2 Waterparagraaf

5.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21^e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

5.2.2 Watertoetsproces

Het waterschap Vechtstromen is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de 'normale procedure' van de watertoets van toepassing is. De bij de procedure behorende 'uitgangspuntennotitie' is opgenomen in Bijlage 1 van deze toelichting. Omdat het plangebied wordt doorsneden door een belangrijke waterloop is reeds bij de behandeling van het principeverzoek overleg geweest met waterschap Vechtstromen. Waterschap Vechtstromen heeft geen bezwaar tegen de verschuiving van het bestemmingsvlak 'A-AB'.

Gewenste ontwikkeling

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in het verschuiven van het agrarisch bedrijfsperceel, waarbij het mogelijk wordt gemaakt om aan de zuidzijde van het bestaande erf de nieuwe pluimveestallen te realiseren. Door de verschuiving komt de waterloop ten zuiden van het bestaande erf midden in het plangebied te liggen. Het voornemen is om de nieuwe pluimveestallen aan de andere zijde van de waterloop te realiseren.

Waterloop Waterschap

Het plangebied wordt doorsneden door een waterloop. Deze waterloop is in eigendom van waterschap Vechtstromen en zal dan ook geen onderdeel uit gaan maken van het bedrijfsperceel. Uit overleg met het waterschap is naar voren gekomen dat deze behouden dient te blijven, omdat het een belangrijke waterloop is die een groot gebied ontwatert. De ruimte voor de waterloop wordt buiten het bestemmingsvlak gehouden en is over de hele lengte circa 8,5 meter breed. Door de nieuwe situering van het bestemmingsvlak veranderd er niets aan de waterloop.

In het kader van de Landinrichting Enter heeft de initiatiefnemer al vergunning van het Waterschap gekregen voor de aanleg van dammen en duikers. De waterloop kan daarmee in de nieuwe situatie behouden blijven.

Hemelwater

In de huidige situatie wordt het schone hemelwater dat valt op het bestaande erf via een afvoerbuis afgevoerd naar de waterloop gelegen ten zuiden van het plangebied. Deze waterloop is parallel gelegen aan de bestaande pluimveestallen. Het hemelwater van de nieuw te bouwen stallen kan worden afgevoerd op het oppervlaktewater, de watergang tussen de bestaande en nieuwe stallen.

Afvalwater

Het bedrijfsafvalwater komt in de mestkelders terecht. Deze kelders worden periodiek geleegd. Het bedrijfsafvalwater in de nieuwe stallen zal ook op een zodanige wijze worden afgevoerd.

Grondwater

Het grondwater wordt zoveel mogelijk aangevuld met schoon geïnfiltreerd water. Te hoge grondwaterstanden in natte winterperioden mogen worden beteugeld met drainage in de openbare weg en eventueel op de kavels zelf, mits dit niet leidt tot een permanente grondwaterstandsverlaging in of buiten het plangebied.

Oppervlaktewater

In het plangebied is in de huidige of toekomstige situatie geen sprake van oppervlaktewater.

Conclusie

Voorgenomen ontwikkeling is reeds bij de behandeling van het principeverzoek voorgelegd aan het Waterschap. Het waterschap Vechtstromen heeft aangegeven geen bezwaren te hebben tegen voorgenomen ontwikkeling. In het kader van de procedure kan hiermee worden volstaan.

HOOFDSTUK 6 JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING

6.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is ingegaan op het plangebied, het relevante beleid en de milieu- en omgevingsaspecten. De informatie uit deze hoofdstukken is gebruikt om keuzes te maken bij het maken van het juridische deel van het bestemmingsplan: de verbeelding en de regels. In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op de opzet van dit juridische deel. Daarnaast wordt een verantwoording gegeven van de gemaakte keuzes op de verbeelding en in de regels.

6.2 Opzet van de regels

6.2.1 Algemeen

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten digitaal vast te stellen. De digitaliseringsverplichting geldt vanaf 1 januari 2010. In de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening is vastgelegd dat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) de norm is voor de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Naast de SVBP zijn ook het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening en de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten normerend bij het vastleggen en beschikbaar stellen van bestemmingsplannen.

De SVBP geeft normen voor de opbouw van de planregels en voor de digitale verbeelding van het bestemmingsplan. Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de normen van de SVBP2012.

Het juridisch bindend gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit planregels en bijbehorende verbeelding waarop de bestemmingen zijn aangegeven. Deze verbeelding kan zowel digitaal als analoog worden verbeeld. De verbeelding en de planregels dienen in samenhang te worden bekeken.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

1. Inleidende regels;
2. Bestemmingsregels;
3. Algemene regels;
4. Overgangs- en slotregels.

6.2.2 Inleidende regels

Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied en bevatten:

- *Begrippen (Artikel 1)*

In dit artikel zijn definities van de in de regels gebruikte begrippen opgenomen. Hiermee is een eenduidige interpretatie van deze begrippen vastgelegd.

- *Wijze van meten (Artikel 2)*

Dit artikel geeft op een eenduidige manier aan op welke wijze afstanden, dakhellingen en oppervlakten moeten worden gemeten en hoe voorkomende eisen betreffende de maatvoering begrepen moeten worden.

6.2.3 Bestemmingsregels

Hoofdstuk 2 van de regels bevat de juridische vertaling van de in het plangebied voorkomende bestemmingen. De regels zijn onderverdeeld in o.a.:

- Bestemmingsomschrijving: omschrijving van de activiteiten die zijn toegestaan;
- Bouwregels: eisen waaraan de bebouwing moet voldoen (bouw- en goothoogte, bebouwingsoppervlak, etc.);
- Nadere eisen: het recht van burgemeester en wethouders om nadere eisen te stellen aan diverse aspecten van bebouwing;
- Specifieke gebruiksregels: welk gebruik van gronden en opstallen in ieder geval strijdig zijn.
- Afwijkingen van de gebruiks- en bouwregels: onder welke voorwaarde mag afgeweken worden van de aangegeven bestemmingen en bouwregels.
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden: voor welke werken of werkzaamheden al dan niet een omgevingsvergunning noodzakelijk is.

6.2.4 Algemene regels

Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied. Dit hoofdstuk is opgebouwd uit:

- *Anti-dubbeltelregel (Artikel 5)*
Deze regel is opgenomen om een ongewenste verdichting van de bebouwing te voorkomen. Deze verdichting kan zich met name voordoen, indien een perceel of een gedeelte daarvan, meer dan één keer betrokken wordt bij de berekening van een maximaal bebouwingspercentage.
- *Algemene bouwregels (Artikel 6)*
In dit artikel worden nadere eisen gesteld aan de positionering van gebouwen ten opzichte van verkeersbestemmingen.
- *Algemene gebruiksregels (Artikel 7)*
In dit artikel worden de algemene gebruiksregels beschreven. Deze gaat uit van de gedachte dat het gebruik uitsluitend mag plaatsvinden in overeenstemming met de bestemming. Dit brengt met zich mee dat de bestemmingsomschrijving van de te onderscheiden bestemming helder en duidelijk moet zijn.
- *Algemene aanduidingsregels (Artikel 8)*
In dit artikel worden de algemene aanduidingsregels beschreven, vanwege de ligging in de ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’.
- *Algemene afwijkingsregels (Artikel 9)*
In dit artikel worden de algemene afwijkingsregels beschreven. Deze regels maken het mogelijk om op ondergeschikte punten van de regels in het bestemmingsplan af te wijken.
- *Algemene wijzigingsregels (Artikel 10)*
In dit artikel worden de algemene wijzigingsregels beschreven. Deze regels geven burgemeester en wethouders onder andere de bevoegdheid om het plan te wijzigen ten behoeve van verkeervoorzieningen.

6.2.5 Overgangs- en slotregels

In hoofdstuk 4 van de regels staan de overgangs- en slotregels. In de overgangsregels is aangegeven wat de juridische consequenties zijn van bestaande situaties die in strijd zijn met dit bestemmingsplan. In de slotregel wordt aangegeven hoe het bestemmingsplan wordt genoemd.

6.3 Verantwoording van de regels

6.3.1 Algemeen

Kenmerk van de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregelgeving is dat er uitgegaan wordt van toelatingsplanologie. Een bestemmingsplan geeft aan welke functies waar zijn toegestaan en welke bebouwing mag worden opgericht. Bij het opstellen van dit bestemmingsplan zijn keuzes gemaakt over welke functies waar worden mogelijk gemaakt en is gekeken welke bebouwing stedenbouwkundig toegestaan kan worden.

Het is noodzakelijk dat het bestemmingsplan een compleet inzicht biedt in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het betreffende plangebied. Het bestemmingsplan is het juridische toetsingskader dat bindend is voor de burger en overheid en geeft aan wat de gewenste planologische situatie voor het plangebied is.

In deze paragraaf worden de gemaakte keuzes nader onderbouwd.

Agrarisch (Artikel 3)

De bestemming ‘Agrarisch’ is toegekend aan de grond ter plaatse van het geldend bestemmingsvlak ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf’ waar deze wordt ‘wegbestemd’. Op deze wijze wordt het agrarisch bedrijfsperceel ten opzichte van de huidige planologische situatie niet vergroot.

De gronden met de bestemming ‘Agrarisch’ zijn hoofdzakelijk bestemd voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf niet zijnde opslag van veevoer en agrarische producten. Daarnaast zijn de gronden onder meer bestemd voor kwekerijen en het hobbymatig houden van vee. Tevens kan worden opgemerkt dat binnen deze bestemming ook tuinen zijn toegestaan, grenzend aan het bestemmingsvlak waar gewoond kan worden.

Binnen deze bestemming zijn geen gebouwen toegestaan, met dien verstande dat schuren en stallen die met vergunning zijn opgericht kunnen worden gehandhaafd in dezelfde omvang. Bouwwerken, geen gebouw zijnde zijn toegestaan tot een bouwhoogte van 2 meter.

Agrarisch– Agrarisch bedrijf (Artikel 4)

Deze bestemming heeft betrekking op de binnen het plangebied aanwezige agrarische bedrijfsperceel. De gronden zijn bestemd voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf en met name voor de agrarische bedrijfsbebouwing. Binnen deze bestemming mogen de agrarische bedrijfsgebouwen van één bedrijf worden opgericht en ter plaatse van de aanduiding ‘intensieve veehouderij’ is een intensieve veehouderij toegestaan.

Per bestemmingsvlak is één bedrijfswoning toegestaan, tenzij meerdere bedrijfswoningen aanwezig waren ten tijde van de terinzagelegging van het ontwerp bestemmingsplan. De inhoud van de bedrijfswoning mag niet meer bedragen dan 750 m³, dan wel de bestaande situatie. Voor bijgebouwen mag de gezamenlijke oppervlakte niet meer bedragen dan 100 m² per woning en voor de goot- en bouwhoogte geldt respectievelijk een maximum van 3 en 8 meter.

De gebouwen mogen uitsluitend binnen de bestemmingsvlakken worden gebouwd. Voor gebouwen geldt dat de goothoogte niet meer dan 6 meter en de bouwhoogte niet meer dan 10 meter mag bedragen. De hoogte van de bouwwerken, geen gebouw zijnde mag in zijn algemeenheid 6 meter bedragen. Er zijn echter afwijkende maten opgenomen, bijvoorbeeld voor silo's, mestbassins, sleufsilo's en kuilvoerplaten. Verder is een restrictie aangebracht ten aanzien van erf- en perceelscheidingen (2 meter).

Tevens is ten behoeve van de landschappelijke inpassing een voorwaardelijke verplichting opgenomen. Deze voorziet in een borging van het uitvoeren en in stand houden van de inrichtingsmaatregelen als opgenomen in de inrichtingsschets.

HOOFDSTUK 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad gelijktijdig met de vaststelling van het bestemmingsplan moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan. Er zijn echter uitzonderingen. Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan geen exploitatieplan wordt vastgesteld indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is.

De gemeentelijke kosten zijn beperkt tot de ambtelijke kosten, welke worden verhaald middels de gemeentelijke legesverordening. Eventuele planschade komt voor rekening van de initiatiefnemer. Hiermee is het kostenverhaal anderszins verzekerd en is op grond van artikel 6.12 Wro geen exploitatieplan danwel exploitatieovereenkomst nodig.

HOOFDSTUK 8 VOOROVERLEG EN INSPRAAK

8.1 Vooroverleg

8.1.1 Het Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Geoordeeld wordt dat dit bestemmingsplan geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

8.1.2 Provincie Overijssel

In dit geval wordt het juridisch-planologisch kader beperkt gewijzigd door de verschuiving van het agrarisch bedrijfsperceel. Gezien de aard en omvang van deze wijziging is vooroverleg met de provincie Overijssel niet van toepassing.

8.1.3 Waterschap Vechtstromen

In het kader van de behandeling van het principeverzoek is de ontwikkeling besproken met het waterschap Vechtstromen. Het waterschap heeft geen bezwaar tegen de verschuiving van het bestemmingsvlak ‘A-AB’. In het kader van de procedure kan hiermee worden volstaan en wordt verder overleg niet noodzakelijk geacht.

8.2 Inspraak

Gezien de relatief beperkte planologische betekenis is geen voorontwerp bestemmingsplan ter inzage gelegd.

8.3 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan “Buitengebied 2009, herziening Bornerbroekseweg 18b” heeft voor een periode van zes weken voor een ieder ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen binnengekomen.

BIJLAGE BIJ DE TOELICHTING

Bijlage 1 Uitgangspuntennotitie Waterschap Vechtstromen